

WORLD PARROT TRUST

PsittaScene Winter/vintern 2015
Översättning Lars Persson/Maria Rogstadius
www.parrots.org
sweden@parrots.org

INNEHÅLL

- 2 Från skrivbordet ... *Alison Hales, WPT-ordförande*
- 3 Arornas heliga dal: *Intervju med Lloyd Davidson*
- 9 Dolda liv: en intim inblick - *Puerto Ricoamazoner*
- 14 En jättes återkomst - *grönvingade aror*
- 18 En framstegsrapport - *afrikanska papegojor*
- 21 PsittaNytt
 - Uppdatering av staben
 - Papegojnyheter och händelser
 - WPT-kontakter
- 24 Papegojor i det fria - *den röda aran*

På våra omslag:

FRAMSIDAN

Ett par Puerto Ricoamazoner (*Amazona vittata*) tittar fram ur ett bohål. Foto © Martinez. Se sidan 9 – Dolda liv: *En intim inblick i Puerto Ricoamazoners häckningsbeteenden.*

BAKSIDAN

Den röda aran (*Ara macao*) återfinns i låglandets regnskogar och savanner, avlägsna delar av en humid skog, i lövskog och galleriskog i Centralamerika. Om än den röda aran av IUCN listas som livskraftig finns det tecken på en minskande population i det fria. Foto © Steve Milpacher.

[Övers.anm. LP: *galleriskog är skog som växer i ring runt sjö eller längs vattendrag som floder.*]

Från ordföranden:

Det är vinterväder i England och en viktig besökare från Brasilien tyckte det kändes kallt då han kom för att träffa oss vid WPTs engelska huvudkvarter.

André Saidenberg är veterinär och representerar WPT i Brasilien. Vi fann en mångfald intressanta frågor att diskutera om papegojor såsom nya insikter och behandling av mask, design på holkar och hans egna sällskapspapegojor. Hans mera officiella föredrag rörde sig om projekt i Sydamerika och arbetet med vinröda amazoner och mjölnaramazoner.

Och amazonpapegojorna är aktuella just nu eftersom de står i fokus för vår kampanj. Det har varit en lycka för mig att både se och höra gulhuvade amazoner (*Amazona ochrocephala*) i ett träd i gryningen i innersta Brasilien och det är helt enkelt underbart. Ljudet är också anmärkningsvärt, glatt ropande och tjatrande sinsemellan, då de hälsar den nya dagen. Men två tredjedelar av denna papegojart är under hot genom att man tar ungar från bona för handel och dessutom genom habitatförstörelse, deras utsatthet för växtepidemier och naturliga väderhändelser, som kan ha katastrofala effekter särskilt för de populationer som finns på öar. Jag har fått lära lite om de projekt som pågår nämligen om habitatåterställande, utbildningsinsatser, räddning av fåglar och återintroduktion av konfiskerade fåglar. Varje arts behov och varje individs behov utvärderas innan åtgärder vidtas. Denna slags noggranna uppföljning är påtaglig i ett projekt som vi stödjer och som rör Puerto Ricoamazonen, som du kan läsa mer om i detta nummer. För att lyckas behöver vi din hjälp och var snäll och besök www.parrots.org/amazons och lär mer om kampanjen och stöd det gärna.

Tillika de gröna i Amazonas så får vi i detta nummer en uppdatering om de afrikanska grå jakos och Timnejakos i Afrika samt en färgexplosion vad rör röda aror i Honduras och grönvingade aror i Argentina som lär sig bli vilda.

Andrés besök visade de många färdigheter och den nya kunskap som en ny generation vetenskapsmän för med sig till WPT och gör oss uppmärksamma på de bevis som finns för att vi ska förstå de hot som papegojor möter, finna lösningar och sedan verkställa dem. Vi har också funnit fantastiska supporters som matchar donationer för att skydda amazonpapegojor. Detta betyder att även om du ger en liten slant så får den stor inverkan och vi kan fortsätta hjälpa fåglar som är så fantastiska att se i sina naturliga habitat och dessutom är underbara familjemedlemmar i våra hem.

Alison Hales

WPT-ordförande

ARORNAS HELIGA DAL

WPT-INTERVJU MED LLOYD DAVIDSON, MACAW MOUNTAIN

Lloyd Davidson är en sällskaplig och social person som föddes i Tennessee och som har tillbringat större delen av sitt liv till havs vilket också inneburit kommersiellt fiske. En händelse med blåfisk i Bay Islands i Honduras för trettio år sedan ledde oförutsägbart till ett arbete i en fågelpark som också är ett naturreservat och som nu är känt som Macaw Mountain Bird Park and Nature Reserve.

Tillsammans med World Parrot Trust, Honduran Institute of Anthropology and History (IHAA), Copán Association och ett antal sponsorer och organisationer så är parkens viktigaste program att återintroducera den röda aranen till Honduras med början i Copán-ruinerna och sedan vidga habitatet till övriga områden där fågeln ursprungligen fanns.

Fråga: När du kom till Copán för att börja arbetet med Macaw Mountain, hur var situationen för arorna vid Copán-ruinerna?

Svar: När min partner Pat Merritt och jag började bygga upp Macaw Mountain år 2001 fanns det endast röda aror (*Ara macao*) som levde i Copán-ruinernas arkeologiska park (härefter ruinerna -- "the Ruins"). Gruppen fåglar hade successivt utvecklats från ursprungligen 4 fåglar som 1977 sändes från Honduran Mosquitia med några ytterligare fåglar och med åtskilliga eventuella ungar som följd. Till största delen var de inte flygkunniga och i dålig fysisk kondition med bleka fjädrar. Gruppen fåglar kravlade sig runt på marken nära ingången och letade som ett gäng hungriga kycklingar efter det som turister kunde ge dem.

Fråga: Copán-ruinerna reflekterar den lokala Mayakulturens djupa samräde och värnads för de röda arorna. Förstods den lokala befolkningen där från din start att dessa fåglar en gång var en huvudsaklig del av Copáns vilda liv?

Svar: Fastän Copán-ruinerna hade fler fågelbilder än andra Mayalokaler och den röda aranen är ikonisk så tycktes inte de flesta i lokalbefolkningen och guiderna ha någon stark känsla för sambandet. När vi anlände så troddes den existerande flocken ha blivit inplanterad eftersom fåglarna inte agerade som vilda och några trodde att arorna aldrig varit en del av Honduras. Faktumet att de fint skulpterade arorna som finns över den berömda bollplanen, och att poäng delas ut då bollen kommer i kontakt med de stora arahuvudena i sten, accepterades helt enkelt utan försök till analys eller konsekvens.

Fråga: Då du etablerade Macaw Mountain, vad gjorde att du fokuserade på de vilda fåglarna vid ruinerna?

Svar: Under de tidiga åren vid Macaw Mountain (2002 - 2010) hade vi ingen officiell interaktion med arorna vid ruinerna. Det blev dock uppenbart att fåglarnas diet där måste ändras eftersom turisterna konstant kommenterade att fåglarna hade matta

färger och hade apatiskt beteende jämfört med våra andra aror. Eftersom Macaw Mountain behövde trovärdighet så började vi lobba för en mer varierad diet och då särskilt frukter. Födan flyttades från marken till upphöjda plattformar och eftersom arornas hälsa förbättrades började de också att flyga.

Då Dr. Jamie Gilardi, World Parrot Trust, kom på besök till Macaw Mountain blev det en katalysator för frisläppningsprogrammet. På en resa 2010 till Centralamerika för att taxera papegojbestånd och analysera problem riktades uppmärksamheten till Copán-ruinerna. Vid detta tillfälle så hade ruinerna omkring 15 fåglar och vår anläggning ytterligare 45.

Över en kopp kaffe frågade Jamie om jag någonsin funderat på att frisläppa aror. Jag sade "ja, ibland" men att det verkade vara svårt i en dal med ett skrämmande antal unga vapenutrustade skarpskyttar. Jamie kontrade med att ett utbildningsprogram skulle ordna detta och tillade att vi kunde använda ruinerna som frisläppningsplats och gradvis öka den existerande flocken med fåglar från vår flock. Han sade att han trodde att vi redan var till 85 % på väg. Vi samtyckte i att fundera på detta och att ta kontakt om ett antal månader för att se om idén var redo att fullföljas.

Vad som följde fortsätter att förvåna mig fem år senare. Vi kunde samla en koalition av personer från den privata sektorn, från regeringen och från myndigheter under banderollen "Macaws in Freedom - The Beauty Returns". (Aror i frihet – skönheten återkommer.) Vi kunde producera en signerad överenskommelse som erbjöd tillgång till ett världsarv och en imponerande infrastruktur och expertis.

Macaw Mountain hade redan erfarenhet, anläggning och anställda för att tillfredsställa de krav som de flygburna krävde. Honduran Institute of History and Anthropology tillät oss att använda ruinerna som vår skyddade frisläppningsplats. Regeringens Forestry Conservation Institute som hade legalt bemyndigande över naturskydd gav oss tillåtelse ta emot, rehabilitera och återlokalisera de aror som behövdes i projektet. Copán Association accepterade att hantera bokföring och det viktiga utbildningsprogrammet. Vid sidan om dessa bidrag kom direktören Ricardo Agurcias ovärderliga kunskaper till nytta. Han har spenderat en livstid att studera Mayafolkets kultur i Copán. WPT kom att ytterliga spetsa detta "Third World Dream Team" med sin rikedom på erfarenhet, tekniska råd och kontakter.

Fråga: Förklara hur utbildningsarbetet gick till i dalen och i omgivande samhällen.

Svar: Från första samtalet med Jamie var vi överens om att framgången då det gällde frisläppning av aror mest skulle bero på utbildningsinsatser.

Copán var inte en skyddad skogsreserv utan en befolkningstät dal om än naturlig sådan. Vi framförde båda tron på att fåglar vet vad de ska göra då de lämnas ensamma, medan människor inte gör det i motsvarande grad.

The Copan Association med medel från deras Copán Maya Foundation utvecklade en 9-punkts utbildningsplan för de lokala skolorna som fokuserade på den röda arans livshistoria och Mayakulturens betydande konst, ceremonier och mytologi. Viktig information involverades också i att den röda aran är Honduras nationalfågel och att fånga dem eller att skada dem har allvarliga legala konsekvenser.

Ett kritiskt moment var att låta fåglar från Macaw Mountain besöka

klassrummen för att låta dem interagera med studenterna och förhoppningsvis etablera en personlig kontakt eller åtminstone ge eftertanke åt att inte skjuta fåglar med bl.a. slangbella. WPT skapade fonder för att tillåta ytterligare ett besök i vår park för att få ytterligare erfarenhet av utbildningen. En årlig arafest i Copáns centralpark arrangerades och den ger en periodisk påminnelse och involverar både vuxna och barn. Detta arrangemang har varit mycket framgångsrikt och har etablerat en speciell plats för fåglarna i samhället och på fyra år har vi gått från ett perspektiv ”de är alla stulna eller dödade” till ett engagerat glatt ”hej, sex aror flög över vårt hus i morse klockan 05.45. Så vackert!”

Fråga: Hur passar barnens museum in i den bredare utbildningen och med målen att återskapa arapopulationer i Copán Valley?

Svar: Barnens museum, Casa K'inich, är en viktig del i Copán Associations utbildningsverksamhet. Faktum är att araprogrammets uppsökande effekt är kritiskt med dessa besök med aror. Casa K'inich etablerades för att erbjuda interaktiv kunskap till barn som besökte ruinerna. Museet intresserar unga själar med visningar där de deltar och ger liv åt viktiga element i Mayakulturen och det dagliga livet och detta gör ett besök till Copán mera spännande än ett vanligt besök i den arkeologiska parken för dem. Det är onödigt att nämna att förhållandet att fria aror flyger i dalen har höjt museets budskap oerhört genom att föra en levande handling till Mayahistorien.

Fråga: Genom att släppa ytterligare fåglar till den vilda populationen, hur hjälper dessa frisläppningar till att öka uppmärksamheten och stödet för fåglarna och deras bevarande i regionen?

Svar: De faktiska händelserna med frisläppningar har blivit populära och ger möjlighet att skapa intresse för programmet. Vad som började som en aktivitet som betraktades som knappast genomförbar och barnsligt naiv har nu blivit verklighet och skapat en växande känsla av stolthet i Copán och även nationellt. Vår initiala frisläppning 2011 var välbesökt men endast för den sammanföll med Ricardo Agurcias dotters bröllop med press på gästerna. Vid den tredje frisläppningen hade vi USAs ambassadör hos oss och lokalbefolkningen började komma till stöd för ”sina aror”. Vi har nu bättre tillgång till täckning i nationell media och blir skickligare att nyttja denna.

Fråga: Är Copán Valley unik relativt övriga Honduras och Centralamerika?

Svar: Jag har alltid känt att Copán är unikt och en mycket speciell plats i Honduras och i Centralamerika. Då jag är från Tennessee så är jag inte personen att lägga alltför stor mystik på saker och ting men jag måste medge att denna dal har en lugnande atmosfär och ruinerna är ovanligt vackra och rofulla. Mayafolket valde att här konstruera Mayavärldens Paris och prydde det med den mest eleganta och utsirade skulptur. Ruinerna har mera bilder än någon annan Mayalokal och den dominerande bilden är den av röd ara. Det är fascinerande för alla att tänka på ett återställandeprojekt 6 eller 7 århundranden senare!

Copán-ruinerna är lokaliserade i det bergiga nordvästra hörnet av Honduras i

närheten av både Guatemala och El Salvador. Det är ett land med långa traditioner av kaffe. Copán anses vara en oas med lugn och en sant naturlig skönhet i regionen och arorna bidrar med spänning till dalens mystik.

Fråga: Påverkar skyddet och återinförandet av aror alternativt har det konsekvenser för andra bevarandeåtgärder som rör de vilda djuren och växterna i området?

Svar: Jag tror definitivt att "Macaws in Freedom", aror i frihet, kan ha långvarig positiv effekt på bevarandeåtgärder både inom Honduras och regionalt. Copán anses vara en nästan helig plats inom landet och för högskoleelever och studenter är det obligatoriskt att besöka ruinerna. En stor del av internationell turism inkluderar också ett besök vid ruinerna och dalen så exponeringen av dessa fåglar är imponerande. Den röda aran är Honduras nationalfågel och hondurianer är skamlöst patriotiska. Denna ikoniska och högst synliga art kan bli inkörsporten och Copán distributionscentrumet för att konceptet att bevara landets naturarv. När man befinner sig i det nästan översinnliga Grand Plaza vid ruinerna och 15 lysande aror hörs ovanför huvudena får man rysningar men framförallt går budskapet fram att rädda denna fantastiska arts habitat och på samma gång räddar du hundratals andra fåglar och däggdjur som delar denna skog med arorna.

Med detta projekts ökade synlighet hoppas vi att det kan hjälpa de vilda arorna i ett viktigt område i Honduras, nämligen Mosquitia. Denna fortfarande avlägsna del i djungeln i östra delarna av landet är hemmet för den största kvarblivande populationen av röda aror och större soldataror (*Ara ambiguus*) i Centralamerika. Vi räknade till 17 större soldataror i en flock tidigare i år men det är en bräcklig resurs under konstant tryck från skogsnedhuggning och de som plundrar och handlar med djur.

Honduras har en ung och energisk president som verkligen bryr sig om bevarandet av djur- och växtarter. Förhoppningsvis genom att höja arornas synlighet i landet kommer detta projekt att få folkligt stöd i hans ansträngningar att få kontroll över Mosquitia som är den verkliga ursprungliga platsen för dessa fantastiska fåglar.

Efter fyra år i projektet tror vi att vi har utvecklat en modell för att introducera tidigare fångade aror i det fria. Detta gäller också aror som varit lång tid i fångenskap. Vi har redan nått av tre grupper som är intresserade av frisläppning i andra delar av landet. Det kritiska i allt detta är naturligtvis arorna och vi arbetar med möjligheten till donationer både inom och utanför landet.

Vi börjar också undersöka vilken potentiell påverkan en bättre organiserad uppfödning av fåglar har. Vår modell kunde då lätt anpassas till andra delar av Honduras och även till närliggande länder. Koalitionen privat och offentlig sektor tycks uppskatta konceptet i regionen trots liten budget och där bevarandeåtgärder inte kan stå högst i prioritet. Vi avser att dela vår erfarenhet och våra utbildningsprogram med alla som har intresse.

Fråga: Har det under åren varit några konflikter eller samverkan med den arkeologiska parken?

Svar: Jag antar att det som varit mest förvånande för mig har varit att Archaeological Park i Copán accepterade att samarbeta i tankarna om frisläppning. Vi har förbättrat dieten för arorna med synliga resultat. Men det är när allt kommer omkring inte en normal situation att ha en världsarvlokal som frisläppningsdito.

Vi har arbetat med tre parkadministratörer under de fyra åren projektet har löpt och vi har alla en positiv syn på insatserna. Det fanns emellertid en otvivelaktigt negativ syn på projektet hos turistguiderna i ruinerna från start. Många av dem trodde att så snart arorna förflyttade sig utanför området skulle de bli fångade, skadade eller dödade. Det fanns också det normala och väntade motståndet mot förändring och argumentet var att arorna skulle störa och distrahera turister. Allt sedan platsen har 600 år gamla arahuvuden som visas på ett framträdande sätt trodde jag att chansen till framgång skulle vara relativt stor. Min huvudsakliga inställning var ”arorna kommer att vinna genom sina egna argument, naturligtvis om de lyckas överleva” och jag levde med den övertygelsen.

Programmet kom långsamt i fas efter hand som fåglarna i ruinerna blev starkare och de nyligen frisläppta arorna anpassade sig till friheten och fick kraft och mod. Under tredje året så förändrade arorna det negativa pratet genom ”räder” omkring i dalen, tillfälligtvis också till Guatemala, och med ökande spektakulära flygturer över turistgrupper vid ruinerna.

De är totalt omöjliga att ignorera och de har blivit lokala stjärnor under fjärde året. En av de omvända guiderna berättade nyligen för mig att deras närvaro har bringat nytt liv till helheten. Det är som besökare från Mayakulturen har kommit till turen för att delta.

Fråga: Turism har en betydande potential i regionen. Kan du berätta om den senare utvecklingen i området och förklara om arorna har bidragit till att främja området som internationell turistdestination?

Svar: Två stora ekonomiska faktorer är kaffe och turism. I årtal har Copán ansetts vara värt en enda dags besök i att se ruinerna men nu är andra aktiviteter tillgängliga alltifrån Macaw Mountains, heta källor, turer med övernattning utomhus, att se kaffeplantager samt byn själv vilken är charmerande.

Copán Chamber of Commerce and Tourism (Copáns kommers- och turistkammare) har röstat om en ny slogan för området “The Sacred Valley of the Macaws, arornas heliga dal.” Ett förslag om bidrag skickat till World Tourism Organization söker medel för att främja regionen som en särskild plats i Centralamerika. Centralt i denna verksamhet är expansionen av frisläppningsprogrammet för aror. Framtida frisläppningsplatser utanför Copán kommer att främja området där besökare kan möta aror. Hotell, restauranter och reseorganisatörer kommer att ansluta till projektet och stödja arbetet vid Macaw Mountain. De friflygande arorna återbetalar redan till samhället Copán på ett mycket påtagligt sätt. Det är inte alltför avlägset att tro att konceptet även bidrar till att höja synen på hela Honduras.

BILDTEXTER:

Alex Alvarado (vänster), Macaw Mountain, med Honduras president Juan Orlando Hernández © La Prensa

Röda aror stiger upp emot himlen © Rene Matute

Dolda liv: En intim inblick i häckande Puerto Ricoamazoners häckningsbeteenden

AV BRIAN RAMOS GÜIVAS

Jag började arbeta med Puerto Rico-amazonerna i december 1999. Vid den tiden var världen förfärad över att Y2K kunde vara en potentiell katastrof som kunde drabba alla datorer vid övergången till förste januari 2000. Glädjande nog hände inget.

EN LIKNANDE HISTORIA KAN BERÄTTAS RÖRANDE PUERTO RICOAMAZONERNA.

Denna papegoja tycktes en gång vara på randen av utrotning och varje naturkatastrof kunde lätt uttradera den från Jorden för alltid. Lyckligtvis har detta inte hänt och det tycks nu mindre troligt för varje år. Under de 16 år jag arbetat med fåglarna har jag förstått att vi har mycket att lära om dessa älskade, karismatiska fåglar och mycket arbete måste göras innan vi kan säkra att inga olyckor har katastrofala följder för dem.

DET NÄRA FÖRSVINNANDET FÖR EN ÖPAPEGOJA

Puerto Rico, den minsta ön i Större Antillerna i Karibiska havet är hemmet för den sällsynta Puerto Ricoamazonen (*Amazona vittata*), eller Iguaca som öborna passionerat kallar dem efter det läte fåglarna utropar då de flyger iväg. Under tidigt 1900-tal var denna amazon den enda endemiska papegojan som fortfarande var vid liv inom USA och den började försvinna från olika platser på ön.

Då ansträngningarna att rädda dem började 1946 fanns den enda kvarvarande populationen i den mest fuktiga skogen på Puerto Rico, El Yunque National Forest (bättre känd som El Yunque). 1967 listades Puerto Ricoamazonen som starkt hotad och 1973 initierade United States Fish and Wildlife Service (USFWS) ett program för uppfödning. Alltsedan programmets start har en av de huvudsakliga svårigheterna med att rädda arten varit bristen på vilda häckningspars reproduktiva framgång.

Fortsatt misslyckande vid häckning har kopplats till externa faktorer som plundring och förlust av boutrymmen genom konkurrens med andra fåglar som nyttjar hålutrymmen såsom vitögad härmtrast (*Margarops fuscatus*). Honungsbin (*Apis mellifera*) konkurrerar också för hålutrymmen och råttor (*Rattus rattus*) vill inte bara ha utrymmen utan konsumerar också ägg och fågelungar. Ungar och flygga fåglar kan också bli offer för den parasitiska tvåvingearten (*Philornis pici*) och för kraftiga regn/stormar. Rödstjärtad vråk (*Buteo jamaicensis*) tar ofta vuxna fåglar och om en förloras är det stor risk att häckningen misslyckas. Mänsklig påverkan och störning är också negativ och resulterar i misslyckad häckning.

Trots denna externa influens har ingen studie tills nu analyserat de beteendefaktorer som råder inuti boet som kan påverka de reproduktiva försöken. Naturolyckor och epidemiska sjukdomar kan leda till små populationers utrotning.

För att undvika fullständig utrotning av vilda Puerto Ricoamazoner blev Río Abajo Commonwealth Forest (known as Río Abajo) den 19e november 2006 hemmet för 22 fritt levande fåglar i norra centrala Puerto Rico. Denna aktivitet vid Río Abajo leds av Puerto Rico Department of Natural and Environmental Resources. Det finns nu två vilda populationer som stöds av frisläppta uppfödda fåglar från de två grupper som hålls vid dessa två skogsområden.

Fram tills nu har många vetenskapspersoner mestadels fokuserat på externa faktorer som påverkar papegojornas överlevnad och reproduktiva framgång såsom tidigare beskrivits. Dessa yttre faktorer studeras på grund av vilda populationers svårighet att öka sitt antal. Från mina studier under gångna 16 år har jag lärt att det finns beteendefaktorer som påverkar ungarnas utveckling från det att de kläcks tills de blir oberoende sina föräldrar. Att båda föräldrarna sköter ungarna är vanligt bland monogama fågelarter som Puerto Ricoamazonen. Sådant beteende har en fördel när resurserna är begränsade. Bland fåglar är ömsesidig hjälp med matning en fördel och förbättrar kläckning, hälsa och som följd ungarnas överlevnad.

Detta är några av de huvudsakliga frågorna som rör Puerto Ricoamazonpar, både vilda och i fångenskap. Vi har nu tillgänglig teknologi för att slutligen ta en närmare titt på faktorer som finns inom boet och som påverkar amazonernas överlevnad och reproduktion och som kommer att hjälpa vilda populationer att bli hållbara.

LIVET PÅ INSIDAN

Videoövervakning startade under sent 90-tal vid den gamla voljären vid El Yunque. Dessa kameror visade aktiviteten inuti avelsburar men inte aktiviteten inuti naturliga bon. Det var inte förrän 2000 då övervakning började inuti bon och då med den vilda populationen vid El Yunque. Dessa kameror underlättade övervakningen även i holkar. Biologer kunde observera beteenden inuti bona utan att störa honorna. Bokkontroller kan också utföras mera effektivt för att checka ungars och äggens kondition. De som är ansvariga för den vilda populationen vid Río Abajo har också implementerat denna teknologi sedan 2006 men ännu inte vid den i bur hållna populationen vid Río Abajo.

Papegojor är inte rädda för kameror. Jag har observerat att framgångsrika vilda par vid Río Abajo är aktiva i sina bon även där kamera installerats.

Faktumet att kamerorna arbetar med infrarött spektrum hindrar papegojorna att upptäcka dem när de aktiveras. Dessa par agerar som vanligt, de tar hand om sitt bo, städar det noggrant och de gör det utan dammsugare.

Det mest intressanta beteendet visar sig då de matar sina ungar. Normalt kommer båda föräldrarna till boet tillsammans. När ungarna känner att föräldrarna kommit vaknar de och rör lite klumpigt på sina huvuden. I bon med tre ungar ger ungarna knappast föräldrarna möjligheten att komma helt in i boet eftersom de blir så livliga. Tillfälligtvis börjar föräldrarna mata sina ungar medan de klänger från trådnätet som

finns på insidan av holken. Båda föräldrarna matar tills de är säkra på att ungarna är nöjda. I ögonblicken efter det att ungarna matats återvänder föräldrarna till skogen för att finna mer föda.

Att förse tre hungriga gap i mer än fyra månader, tre gånger om dagen, är en fantastisk uppgift. Hur svårt skulle det inte vara om inte hanen hjälpte till? Är det möjligt för en förälder att sköta mer än en unge? Beter sig dessa papegojor annorlunda i fångenskap än i det fria? Kan en enda förälder sköta två ungar eller fler? Påverkar hastigheten med vilken föräldrarna matar sina ungar överlevnadseffekten för ungarna? Detta är några av de frågor jag avser att få svar på med min forskning.

EN BÄTTRE METOD

Vi använder minimalt påverkande teknik som garanterar ett naturligt föräldrabetende vid studier för att förstå häckningsbeteendena hos Puerto Ricoamazonen.

Tillgängligheten av fjärrsystem tillåter inspelning av matning och andra beteenden inuti boutrymmen, något som inte var möjligt förr. Alla boutrymmen i det fria samt alla holkar vid El Yunque National Forest övervakas numera med videokameror. Populationen med holkar har kameror som placerats både inuti och utanför holken och de spelar in uppgifter under hela 24 timmar. Vi använder fjärrsystem för att dokumentera och utvärdera föräldrabetenden vid alla aktiva bon vid El Yunque. 2015 med medel från World Parrot Trust skaffade vi ytterligare utrustning för att övervaka 10 av 13 häckande vilda par vid Río Abajo. Efter videoinspelningen kommer jag att mäta frekvensen med vilken de matar sina ungar. Jag syftar att samla data både från den fria och den i bur hållna populationen vid El Yunque och Río Abajo. Slutligen kommer jag att jämföra matningsfrekvensen med hur många ungar och flygga fåglar som varje par har producerat vid slutet av häckningssäsongen. Denna information kommer att tillåta skötare att bestämma huruvida parens matningsmönster och andra beteenden kan användas för att förutsäga deras reproduktiva framgång, återmatcha par då det är nödvändigt för att minska mortaliteten bland ungar och förbättra överlevnaden hos denna akut hotade art.

Jag har en stark tro på att en bättre bild och förståelse av en arts häckningsbeteende är lika viktigt som att bevara habitat då man arbetar med att stödja populationer av hotade arter. Efter det att mina doktorsstudier är avslutade planerar jag att fortsätta mina aktiviteter som biolog vid Río Abajo-platsen för att rädda den älskade Puerto Ricoamazonen. Vårt lag är mycket tacksamt för att ha fått stöd av World Parrot Trust men behöver ytterligare medel för att fortsätta forskningen kommande två häckningssäsonger.

Biologen **Brian Ramos Güivas** har arbetat med Puerto Ricoamazonen under de senaste 16 åren. Som doktorand vid New Mexico State University har han utvecklat en studie som kommer att stödja bevarandet av dessa amazoner. Hans intresse som vetenskapsman är att koppla kunskaper om bevarande med reella åtgärder.

[Övers.anm. LP: LC least concern- livskraftig, NT near threatened-nära hotad, VU vulnerable-sårbar, EN endangered-starkt hotad, CR critically endangered-akut hotad, RE regionally extinct-nationellt utdöd]

Bevarandet av Puerto Ricoamazonen (*Amazona vittata*)

Världens population av den akut hotade Puerto Ricoamazonen uppgår till 480 – 550 individer och finns i Río Abajo State Forest och El Yunque National Forest. Habitatförlust och degradering av land, jakt och plundring för handel och ökningen av svåra väderhändelser har orsakat en kritisk populationsminskning och nära utrotning under sent 60-tal och tidigt 70-tal. US Fish and Wildlife service och andra har stoppat dessa förluster och arten hämtar sig långsamt.

WPT-SAMARBETE:

WPT blev 2009 partner med Puerto Rican Department of Natural Resources i att stödja uppfödningssprogrammen vid Río Abajo. Omkring 430 fåglar hålls för närvarande i burar vid Río Abajo och Luquillo med över hundra fåglar som frisläppts i det fria.

FRAMTIDA ANSTRÄNGNINGAR:

WPT stödjer ny forskning som kommer att undersöka vilken roll det vokala har och hur det förutspår utkomsten av häckning samt om hanens matningsförmåga under kläckningstiden och hur den påverkar antalet ungar och lyckosam häckning. Forskare kommer också att mäta honans häckningskonsistens/förmåga och effekten på den reproduktiva framgången och bestämma födomönstren hos enskilda ungar i studie av både hanar och honor och deras effekter på häckningsframgången. Resultaten av denna studie kommer att användas för att öka den reproduktiva förmågan genom att selektivt para hanar och honor som uppvisar särskilda häckningsbeteenden.

EN JÄTTES ÅTERKOMST

Efter nästan tvåhundra års frånvaro har de första grönvingade arorna släppts fria i Esteros del Ibera, Corrientes, Argentina.

Av Igor Berkeunsky

Människan har historiskt förföljt aror för deras färggranna fjäderdräkt. I provinsen Corrientes i nordöstra Argentina fanns det åtminstone två arter av aror: den blåstrupiga aran (*Anodorhynchus glaucus*), som blev globalt utrotad, och den grönvingade aran (*Ara chloropterus*), som också försvann från regionen. Dessa aror levde i skogspartier mellan våtmarker och i palmskogor och galleriskogor längs med floderna.

Idag finns den närmaste populationen grönvingade aror 300 kilometer norr om Corrientes, i Brasilien och norra Paraguay. Trots att den grönvingade aran är globalt listad på IUCN Red List som livskraftig så minskar arten i en del regioner. I Argentina finns inga nyliga uppteckningar och ornitologerna är överens om att arten är utdöd i landet, så den är klassad som en kritiskt hotad art på landsnivå.

MÖJLIGHETEN ATT ÅTERFÅ EN AV PAPEGOJVÄRLDENS GIGANTER

Ett återvildsprojekt startades, inriktat på att få tillbaka den grönvingade aran till Corrientes. Ibera Natural Reserve skyddar ett stort område med skogspartier där en stabil population fåglar kan leva, vilket ger en unik möjlighet att rädda arten.

Ibera har också många institutioner och experter med erfarenhet av att arbeta med återinförandet av utdöda och hotade populationer av så olika arter som jättemyrslok, pampashjort och Pecari tajacu (en sorts navelsvin). En annan positiv utveckling är tillväxten av ekoturism i Ibera, där fåglarnas närvaro kommer attrahera turister och därmed bidra till utvecklingen av lokala samhällen. Corrientes kulturella värde som fortfarande är närvarande i konstnärliga uttryck och historiska återgivningar har också bevarats av den anledningen.

FRÅN FÅNGENSKAP TILL FRIHET I IBERA

Projektet fokuserar på att använda grönvingade aror som redan lever i fångenskap från flera zoon och räddningscenter runt om i landet. Utvalda fåglar kommer till "Aguará", ett statligt räddningscenter i Corrientes-provinsen, där grupper av individer sammanförs och alla hälsokoller görs för att utesluta sjukdomar som skulle kunna spridas i det vilda efter utsläpp.

Innan de släpps ut spendera fåglarna flera veckor i en tillvänjningsvoljär i Cambyretá i norra Ibera. I voljären får fåglarna vänj sig vid att äta inhemska frukter och lära sig andra kunskaper inför återinförandet till det vilda. Fåglarna utrustas med små radiosändare som gör att varje individ kan spåras i fältet. Efter utsläppet och när de breder ut sig i området bevakas fåglarna av projektanställda så att man kan kontrollera deras anpassning till den naturliga miljön, deras förökning och deras överlevnad på lång sikt.

Återinförandet av den grönvingade aran är ett samarbete av flera institutioner: The Conservation Land Trust finansierar största delen av projektet tack varje en donation från en europeisk filantrop och bär med sig sin tidigare erfarenhet av projekt som återintroducerar djurliv i Ibera. Bevarandeforskare från Nationak Research Council (CONICET) bidrar med sin kunskap om dessa fåglars ekologi och reintroduceringsprocess. Staten Corrientes, genom Natural Resources Agency, ställer till förfogande faciliteterna i Aguará där arorna hålls innan de förs vidare till Ibera Reserve, där Parks and Reserves Agency auktoriserar och överser implementationen av projektet i fältet. Flera ekologiska parker, naturlivs räddningscenter och zooparker runt om i landet bistår med arorna som ska släppas ut. Bevarandeorganisationer såsom Aves Argentinas och World Parrot Trust har stött projektet från första början och bidragit med sina kunskaper och erfarenheter vad gäller bevarande av utrotningshotade arter. Till sist så har flera grupper av volontärer, bla scouter, skolor och fågelklubbar, bidragit till olika skeden av projektet genom att bla samlat in vilda frukter, byggt fågelholkar och observerat aror omflutet. Genom detta initiativ får Argentina tillbaka sin första utrotade art tack vare andra platsers förvaltning av vilda fågelarter och de kommer fortsätta arbeta med återhämtningen genom intensiv förvaltning.

Om författaren

Igor Berkunsky, PhD är en bevarandebiolog som är intresserad av papegojbevarande och återinförande till det vilda. Han tog examen från Universidad Nacional de La Plata i La Plata, Argentina, naturvetenskapsinstitutionen, med en doktorsexamen i ekologi och har publicerat flertalet artiklar om sitt arbete. Igor studerade blåpannade amazoner i Argentinska Chaco i ett årtionde, och

ledde WPTs projekt om den blåstrupiga aran. Med början år 2014 startade han ett projekt som satsar på att återställa arapopulationer i norra Argentina.

Volontärer behövs till araprojekt i Argentina

Rewilding Initiative i Argentina letar efter fältassistentvolontärer för reintroduceringsarbete för den grönvingade aran (*Ara chloropterus*) i Iberá, Corrientes, Argentina. Vankelmodiga behöver inte söka: sökande måste vara disciplinerade, dedikerade, ihärdiga och tuffa.

Mer detaljer online: <http://tinyurl.com/ararewild>

Framsteg för afrikanska jakopapegojor

Av Dr Rowan Martin

Nyliga framgångar i kampen mot handeln av grå jako och timnejako visar att framsteg är möjliga för deras skydd, men nya studier ger en dystert bild av de vilda populationernas hälsa.

HANDLARE ARRESTERAD I DAKAR

Den 18:e september, efter månader av noggranna undersökningar, arresterade Project SALF (Senegal-Application of the Wildlife Act) en betydelsefull handlare av afrikanska papegojor och andra fåglar i Dakar, Senegal. Den framgångsrika arbetet gjordes av senegalesiska myndigheter och Project SALF som en del av ett projekt finansierat genom WPT. Över 800 papegojor konfiskerades. Enligt SALFs direktör Charlotte Houpline är detta beslagtalande första gången som en internationell handlare av afrikanska papegojor arresterats i Senegal och dragen framför rätta. Förhoppningsvis innebär detta en vändpunkt i ett land som länge varit centrum för den vilda fågelhandeln.

Bland de konfiskerade papegojorna fanns 89 timnejako, som kategoriseras som globalt sårbara av IUCN. Timnejakon är fokus för WPTs afrikanska bevarandeprogram (Africa Conservation Programme) genom ett projekt finansierat av IUCNs SOS-fond (Save Our Species). CITES-dokumentation som hittades tillsammans med fåglarna hävdade att timnejakona hade kommit från Mali, trots att det inte finns några vilda populationer i det landet. Papegojorna smugglades illegalt in i Senegal och skulle sedan exporteras till Jordan.

WPTs veterinär Davide de Guz reste till Dakar innan konfiskeringen och fanns tillhanda för att se över fåglarnas transport till en specialbyggd inrättning hos regeringens Department of Water and Forests. Många av fåglarna var i dålig kondition, svaga och undernärda. Dr de Guz drog nytta av sin erfarenhet av att ta hand om konfiskerade fåglar på andra platser i Afrika och började omedelbart arbeta med att stabilisera fåglarna och träna upp lokala veterinärer och skötare. Att bygga upp lokal förmåga för omhändertagandet av konfiskerade fåglar är en viktig del av WPTs strategi för att stödja upprätthållandeåtgärder runt om i världen. WPT försätter arbeta med de senegalesiska myndigheterna för att hitta långsiktiga lösningar för papegojorna och förhoppningen är att, när de rehabiliterats, de ska kunna släppas ut i det vilda igen för att stödja krympande populationer.

NYA DATA GER EN DYSTER BILD FÖR DE VÄSTAFRIKANSKA PAPEGOJORNA

Nyliga undersökningar i Ghana indikerar att jakopopulationer har undergått en massiv kollaps över de senaste två årtionden. Ghanianska ornitologen Nathaniel Annorbah tillbringade flera månader med att undersöka skogsbeväskade områden i Ghana, och återvände till sovplatser och andra områden som undersöktes i början av 90-talet. Forskningen, som nyligen publicerades i

ornitologtidningen Ibis och finansierades av Loro Parque Foundation, påvisade med flera beviskedjor att populationerna har minskat med 90-99% sedan tidigt 90-tal. Sovplatser som en gång stöttade över 1000 papegojor, var nu inte längre aktiva och intervjuer med tidigare fågeljägare visade att handeln med grå jako i Ghana i princip hade upphört - av det enkla skälet att det fanns för få papegojor kvar.

Andra undersökningar i Liberia, Sierra Leone och Elfenbenskusten, som gjordes som en del av ett projekt koordinerat av Birdlife International och CITES, fann även de mycket låga antal av nära besläktade timnejakos. Författarna av den forskningen, som nyligen publicerades i tidningen Oryx, kom fram till att eftersom de få data som finns tillgängliga visar på en kollaps av både grå jako- och timnejakopopulationer i princip överallt väster om Kamerun, så vore vidare handel av någondera art från den här regionen för tillfället ohållbar.

TILLFÄLLIGT UPPEHÅLL AV INFÅNGST I ÖSTRA DRC

Demokratiska republiken Kongo har länge varit en av de ledande exportörerna av grå jako, med stora delar intakt skog i landet som troligtvis stöder några av de största återstående populationerna. Precis som i västra Afrika så driver lokala minskningar papegojjägarna till mer otillgängliga områden dit de tidigare inte har behövt ta sig.

Lukuru Foundation har i många år arbetat i östra delen av Kongo och med stöd från WPT har de övervakat vilda populationer och arbetat med jägare och handlare för att kunna bedöma skalan och inverkan av handeln. Under bara fyra månader (maj - augusti) i år, har minst 6632 grå jako passerat genom två regionala flygplatser. Dessa data ger en klar indikation om att exporten från Kongo överstiger oerhört den rekommenderade CITES-kvoten om 5000 per år. Tar man med andra handelsrutter och andra provinser i beräkningen samt det höga dödstalet innan export, så hamnar sanningen om antalet papegojor som tas från det vilda varje år nog snarare i tiotusental.

Kanske mest oroande är att många av jägarna och handlarna som intervjuats har flyttat till området under de senaste åren och de rapporterar minskningar i andra provinser där de tidigare fått tag på många papegojor. Inom studieområdet har flertalet platser övergivits i år, när jägarna har sökt mer fruktbara platser.

Lukuru Foundation har skapat starka relationer med myndigheter i provinserna och förhoppningsvis kommer meningsfullt ingripanden för att få bukt med den ohållbara jakten. Inledande tecken är positiva. Efter en presentation av datan gällande skalan och åverkan av handeln föreslog Environment ministry of Maniema Province ett 6 månaders uppehåll av papegojjakten. Transporter med papegojor från flygplatser i provinsen har redan nekats.

UPDATERING:

Vid CITES Standing Committee i Geneve, har kansliet fastställt ett tillfälligt upphävande av handlingen av grå jako från Kongo, och tillåter endast 1600 jako för handling.

Referenser: Annorbah, N. D., Collar, N. J., & Marsden, S. J. (2016). Trade and habitat change virtually eliminate the Grey parrot *Psittacus erithacus* from Ghana, *Ibis* 158:82-91

Marsden, S. J., Loqueh, E., Takuo, J. M., Hart, J. A., & Abani, R. (2015). Using encounter rates as surrogates for density estimates makes monitoring of heavily-traded Grey parrots achievable across Africa. *Oryx*. Firstview online

Hart, J., Hart, T., Salumu, L., Bernard, A., Abani, R., & Martin, R. O. (2016). Increasing exploitation of Grey parrots in eastern DRC drives population declines. *Oryx*, 50(01), 16–17

WPT Africa Conservation Programme (WPTs bevarandeprogram i Afrika): www.parrots.org/africa

BILDTEXTER:

WPTs veterinär Dr Davide de Guz var ansvarig för vården av de konfiskerade papegojorna.

Ett officiellt företag som handlade i vilda fåglar användes som täckmantel för illegal handling av fåglar.

Papegojhandlaren Aziz Sall arresterades tillsammans med fem andra personer.

Konfiskerade papegojor transporterades till specialbyggda anläggningar.

Limstift används för att fånga fåglarna.

Provinsministerieanställda Lambert pratar med byborna om papegojreglering.

TL2-personal Mustapha med infångade ungar.

PsittaNytt

PERSONALUPPDATERINGAR

Matt Kirchhoff

Kommunikationschef

Matt Kirchhoff är medlem i Association of Donor Relations Professionals och arbetar med WPT som volontär från sitt hem i Anchorage, Alaska.

Matt flyttade till Alaska efter han 1975 tagit studenten vid College of Environmental Sciences and Forestry (NY). Han och hans fru stakade ut ett område, byggde en timmerstuga och levde självförsörjande i flera år. Efter en examen i ornitologi vid University of Maine påbörjade han en 25-årig karriär som naturbiologforskare för statliga och federala anstalter, därefter följde av fyra år som chef, Director of Bird Conservation för Audubon Alaska. Han har många sakkunniga granskningar av vetenskapliga publikationer på meritlistan och nu senast ledde han färdigställandet av ett omfattande naturlivsactionplan för staten Alaska. Matt har också tjänstgjort som styrelsemedlem i flera ideella nämnder, inklusive som ordförande för Audubon Alaskas styrelse och ordförande (numer styrelsemedlem emeritus) för Alaska Conservation Foundation.

Som nyligen pensionerad ville Matt rikta sina bevarandesatsningar mot arter som är under hög belastning på grund av mänsklig påverkan. Bortsett från en professionell kännedom om de vilda papegojornas nöd, har Matt också empati för husdjurspapegojor genom sin erfarenhet av sin sons grönkindade conure och rödskuldrade ara. Även om Matt skulle kunna hjälpa till på flera sätt med tanke på hans erfarenhet, känner han att han kan bidra mest genom att styrka våra förhållanden till

våra stödjare - de som driver WPTs framgång, och är angelägen om att arbeta med andra som delar vår passion för papegojor och bevarande. Vi är överlyckliga över ATG kunna välkomna Matt till WPT-flocken!

Tony Juniper

WPT-ambassadör

Tony Juniper är en fristående självförsörjnings- och miljörådgivare baserad i Storbritannien. Han har tjänat som Special Adviser (rådgivare) för Prince's Charities International Sustainability Unit, är docent vid University of Cambridge Institute for Sustainability Leadership, ursprunglig medlem i Robertsbridge Group och ordförande för Society for the Environment.

Han började sin karriär som ornitolog, en fortsättning på ett livslångt intresse infalsar och speciellt papegojor. År 1989 slöt han sig till personalen vid International Council for Bird Preservation (numer BirdLife International) för att driva organisationens program för att bevara hotade papegojor. År 1990 följde han med ett forskarlag för att leta efter vilda populationer av spixaror i det torra nordöstra Brasilien, genom ett projekt som delvis finansierades av WPT. Upptäckten av en ensam kvarvarande fågel i ett kvarlevande habitatsfragment hjälpte till att sätta igång ett internationellt räddningsprogram för arten.

Även om han gick över till Friends of the Earth 1990 för att driva organisationens tropiska regnskogskampanj, behöll han sitt djupa intresse av papegojor och år 1998 publicerade han, med sin medförfattare Mike Parr, den prisbelönta boken Parrots - A Guide to The Parrots of the World ('Papegojor - en guide till världens papegojor'). År 2002 publicerade han den vitt hyllade boken Spix's Macaw - The Race to Save the World's Rarest Bird ('Spixara - kampen att rädda världens mest sällsynta fågel').

Dr Juniper tillfrågades nyligen vad det är med papegojor som lockade in honom till papegojvärlden. Han svarade, "Som barn blev jag intresserad av att hålla fåglar i voljär och började därför lära mig mer om dem, inte enbart från deras vilda livs synvinkel sett utan även genom ett grundläggande intresse i avikultur. När tiden gick så blommade ett intresse ut i frågor om habitatförlust och tropiska skogar, och alla de olika områdena gick hand i hand. Du kan hitta nästan mänskliga egenskaper hos papegojor, dessa starka färger, intelligensen, som på sätt och vis läggs till den du har som en naturalistisk slags - lägger till en ny dimension. Jag antar att för mig är det en kombination av dessa ting som attraherar mig."

Vi är hedrade att välkomna Dr Tony Juniper som WPTs ambassadör, utöver hans fortsatta roll som vetenskaplig rådgivare. Han kommer att arbeta med WPT i den rollen för att öka medvetandet om de mest kritiska problemen som papegojorna står inför.

MER ONLINE:

Intervju med Tony Juniper

Gå online och lyssna på intervjun mellan WPTs Tony Juniper och Charlie Moores från Talking Naturally i sektionen Learn -> Podcasts på vår hemsida.

www.parrots.org/podcasts

NYHETER

TVÅ PAPEGOJOR UPPLISTADE AV IUCN

Två papegojarter har upplistats på 2015 års IUCN Red List: den mexikanska sparvpapegojan (*Forpus cyanopygius*) en neotropisk fågel, samt seglarparakiten (*Lathamus discolor*), tillhörande Tasmanien och södra Australien. Den mexikanska sparvpapegojan står inför kraftig infångning för den illegala papegojhandeln, då dess område är nära den amerikanska gränsen och längs med ett huvudstråk för handeln. Den har upplistats som nära hotad, med en population av färre än 50 000.

Seglarparakiten står inför än fler hot: förlusten av över 50% av de blommande feberträden (*Eucalyptus globulus*), dess huvudsakliga födokälla under häckningssäsongen, är starkt oroväckande. Andra hot inkluderar konkurrens om boplatser, kollisioner med människotillverkade objekt och introducerade rovdjur. En nylig upptäckt avslöjade att de är under hårt hot från introducerade korthuvad flygpungekorrar (*Petaurus breviceps*) som jagar dem. Seglarparakiten har upplistats till kritiskt hotad, med en population av under 2000 individer.

AUSTRALIENSISKA FÅGLAR FÖREDRAR MANDLAR TILL MIDDAG

En omfattande undersökning av forskare från Charles Sturt University och Subiaco's Australian Wildlife Conservancy har upptäckt att en stor mångfald av fågelarter besöker mandelsträdgårdar oftare än andra jordbruksfält. Dessutom äter några av Australiens mest hotade arter av nötterna, med regentparakitens östra art (*Polytelis anthopeplus*) som största konsument, en av de 11 papegoj- och kakaduearterna som observerats.

Forskningsledaren professor Gary Luck säger att forskningen påvisar jordbrukets värde när det gäller sårbara arters överlevnad och pekar ut en ofta obemärkt ömsesidigt förhållande. Den mesta litteraturen som rör fåglar och grödor fokuserar traditionellt på hur fåglarna skadar grödorna. Professor Luck konstaterar: "...det finns ett ökat intresse i att förstå hur fåglarna kan hjälpa jordbruket genom ekosystemtjänster, vilket kan minska kostnaderna och förbättra skörden." Fåglarna tar bort överblivna nötter från träden när skörden är klar och minskar därmed risken för svamp- och insektsangrepp, vilket är en värdefull tjänst åt odlarna. Ökad kunskap om detta och andra samband mellan fåglar och grödor kan tjäna båda parterna.

Läs artikeln: tinyurl.com/aussie-almonds

8:e årliga papegojälskarkryssningen, Annual Parrot Lover's Cruise

6-13:e november, 2016: södra Karibien.

Upplev några av de blåaste vattnen och bästa sightseeing i världen! Utbilda dig själv med papegojseminarium ombord och få en chans att se vilda papegojor under exklusiva utflykter. En spektakulär för alla papegojentusiaster! Anlöpningshamnarna inkluderar: St Thomas, Barbados, St Lucia, St Kitts & St Maarten.

Boka din plats idag!

carolstraveltime@gmail.com

1-570-470-5006

HYLLNING

Gary Aburn, Kakapo-spårare

Författaren till Lifarens guide till galaxen, Douglas Adams, beskrev skogsvaktare Gary 'Arab' Aburn som 'en man med ett skägg som gick ända ner till hunden'. DOC-anställda säger att utan Arab hade kanske den kritiskt hotade kakapon, en papegoja utan flygförmåga från öarna utanför Nya Zeeland, varit i princip utdöd.

Gary Aburn avled den 8:e september 2015, 70 år gammal. Han var under många år jägare och skogsvaktare för New Zealand Department of Conservation och spelade en avgörande roll i återupptäckten och skyddsarbetet av kakapon. I april 1980 fångade han den första kakapon av honkön i 70 eller fler år, och bekräftade därmed att det fortfarande fanns en population av arten. Han gjorde detta medan andra misslyckats i sina försök - han hade en speciell känsla, en kombination av årtal av erfarenhet i bushen och mycket skickliga spårhundar, och båda ledde honom till framgång.

I de tjugo år som skogsvaktare ägnade åt att fånga in kakapos för uppfödningprogrammet, fångade Arab 44 stycken av totalt 86. Han tillbringade årtionden på olika öar med att kontrollera förvildade djur för att skydda hotade arter, men det var kakapon han älskade mest: "Du behöver bara fråga vem som helst som arbetar med dem, de kommer säga de är deras favorit. De är helt enkelt fantastiska fåglar."

Du var en fantastisk bevarandearbetare Arab, vila i frid.

Händelser

Börja år 2016

... med en resa för att se vilda papegojor!

Steve Brookes reseföretag Wild Parrots Up Close åker än en gång till Costa Rica, denna gång i mars 2016. Steve utlovar intressanta destinationer, papegojoprojekt och viktigast av allt, vilda papegojor! Arter inhemska i området inkluderar: större soldatara, röd ara, rödbukig, olivbröstad, och elfenbensparakit, costaricansk dvärgparakit, rödörad, blåhuvad and vitkronas papegoja, och många fler! En papegojskådarresa som ingen annan, och bäst av allt, en del av intäkterna går till papegojbevarande.

Läs mer: wildparrotsupclose.com

Möjligheter

ECHO OCH ARA-PROJEKTET - SÖKER VOLONTÄRER

WPTs partners Echo och Ara Project utför viktigt arbete för papegojor, i Bonaire och Costa Rica, respektive, och behöver alltid hjälp av volontärer! Om du har tid till övers, ta en titt på deras fortgående möjligheter genom att följa länkarna nedan, och se om du passar för rollen.

Volontärarbete för Echo: <http://echobonaire.org/volunteer>

Volontärarbete för Ara Project: <http://thearaproject.org>

FÅ TILLTÅNG TILL TIDIGARE UTGÄVOR: PSITTASCENE.ORG